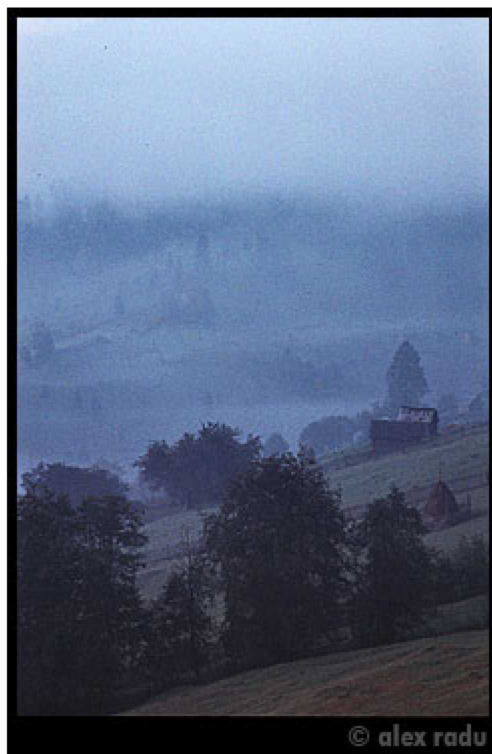
Fotografia pe (sau cu) ceata

De ce acest subiect?
Pentru ca eu nu pot sa-mi inchipui toamna in Bucovina altfel. Sau o toamna in general. Sau pentru ca de multe ori nu avem de ales cand ajungem intr-un loc.

Partea tehnica
Partea tehnica la fotografierea pe ceata nu pune nici un fel de probleme.
Practic n-ar fi nimic de enumerat. Daca e fotografie de noapte se aplica trepiedul, declansatorul prin cablum etc, factorii aplicati acolo . In rest, nimic de mentionat.

Ce-ar fi de discutat atunci?
In primul rand ce e ceata. Ceata poate fi dusmanul sau prietenul fotografului.
Dusman - daca adori pozele clare, cu orizonturi definite perfect, sau prieten - daca vrei sa redai atmosfera si nu locul geografic neaparat.

Tati, dar de ce e albastra ceata? Sau galbuie?
Ce filtre folosim? Pentru ca depinde de temperatura de culoare (subiect discutat si in articolul precedent despre fotografia de noapte). Usor subexpusa (sa nu fie un alb imaculat) preia imediat temperatura de culoare din acel moment sau dimpotriva, perfect alba (supraexpusa, aparatul tinzand altfel catre 18% gri), ceata serveste imediat ca mijloc creativ.
Daca insistati sa folositi film alb-negru negativ, puteti folosi un filtru albastru care accentueaza efectul cetii. Dar se poate trai si fara.

Putem accentua ideea de departare, putem da un final nedefinit unei imagini. Nu ne trebuie nici un filtru. Trebuie doar sa stim ca dimineata si seara lumina e mai rosiatica daca e cer senin sau mai albastruie daca e o zi mohorata. Implicit
putem anticipa si ce sa facem cu ea.

Si totusi, de ce e dificil?
Dificil este pentru ca e o materie fara textura. Ochiul uman cand priveste la o zona uniforma tinde sa caute un punct de contrast. Cautam ceva care sa ne indice o forma sau ceva pe care sa-l putem percepe si intelege:

Regula ar spune ca trebuie sa ii dam cetii ori:
- o textura (valurile de exemplu) ori
- o forma,
- o culoare (folosind temperatura de culoare) ori
- o granulatie mai puternica (folosind o sensibilitate mai ridicata a filmului/a senzorului).

Altfel riscam sa ne uitam la o coala alba, mai putin expresiva:

Pe langa culoarea, textura, forma sau granulatia discutate mai sus putem folosi ceata si ca fundal, ca obiect de decor, din jocul de lumina si umbra:

Contrastul ofera suportul necesar ca sa percepem ce se intampla si ne ajuta sa acceptam de ce este sters cadrul din spate.

Avantajul mare al cetii - ca si fumul si praful dealtfel - este ca permite razelor de lumina (altfel greu de redat) sa devina mijloc creativ:

Putem astfel vizualiza un cadru care altfel ar fi fost lipsit de volum.

Principalul dezavantaj (pentru cei care prefera fotografii saturate) este ca ceata desatureaza culorile. Cei care merg mai des in natura stiu ca dupa o ploaie mai zdravana urmata de caldura urmeaza o zi cu pacla. Departarile se vad destul de sters, e greu sa fotografiezi clar obiecte aflate la mare distanta.

Nu trebuie gandit negativ insa, se poate folosi totul ca un mijloc creativ. Nu avem culori? Nu-i nimic, ne putem juca cu forme:

Atentie insa la vechea problema: flare-ul. Sa nu riscati sa stricati o imagine buna cu o lumina parazita provenind de la vreun filtru mai murdar sau de fabricatie mai dubioasa. O diafragmare mai accentuata (f:8, f:11) poate reduce din riscuri. Priviti atent in vizor (sau pe ecranul LCD) si cautati cu atentie semnele de halou sau de alte reflexii suparatoare. Atentie la fel la aburirea obiectivului (mai ales pe frig). Riscati o ceata totala...

Bun, dar ce facem cu ceata in oras?
Dimineata mai ales, e pacat sa nu profitam de ea. Ne ajuta sa mai reducem din elementele suparatoare din spate, sa mai simplificam un cadru altfel mult prea incarcat, ne ajuta sa redam impresia de spatiu, de volume. Diferenta ar fi ca in oras mai rar prindem ceata puternica (umezeala + caldura/frig fiind o conditie primara), ci de multe ori doar o usoara pacla.
O putem folosi insa pentru accentuarea unor subiecte si reducerea unor contraste care, altfel, cu soare direct, ar fi fost mult prea puternice.

Sa **recapitulam** putin:
Daca o folosim ca mediu de contrast, ea se poate foarte bine supraexpune si aduce pana la un alb opac, servind drept infinit.

Teoretic, optim ar fi fost sa ii dam o textura, ceva de care ochiul sa se agate. Practic insa in felul acesta

terminam un cadru undeva departe (nedandu-i privirii de ce sa se agate), lasam privitorul sa-si aleaga finalitatea drumului prin imagine.

Ideea de **nedeterminat, fara finalizare clara**, se poate reda foarte usor. Senzatia poate fi accentuata si de aportul cetii ca mijloc de influentare pshihologica, redand de multe ori racoarea sau umezeala specifica (a se vedea si imaginea cu copacii de mai sus).

Rolul de mijloc de captare a temperaturii de culoare (alaturi de alte microparticule din atmosfera) ii confera un rol foarte util la subiecte altfel foarte dure, foarte saturate sau foarte comune.

